

TEKSTİL

ONBEŞ GÜNDE BİR YAYINLANIR TEKSTİL İŞÇİLERİ SENDİKASI ORGANIDIR

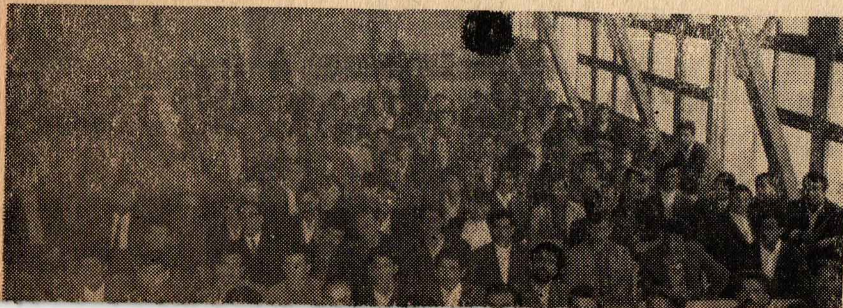
15 NİSAN 1970
YIL : 2
SAYI : 33

SENDİKAMIZIN YURT ÇAPINDAKİ ÖRGÜTLENMESİ ANADOLU'DA YANKILAR YAPTI

Anadolu Emekçisi Sesleniyor : Nerede Gerçek Sendikacılar?

— SENDİKAMIZ GENEL BAŞKANI RIZA GÜVEN VE HUKUK MÜŞAVİRİ AV. ABDULLAH SERT BİRLİKTE GAZİANTEP, ADANA, TARSUS VE MERSİN'DE ÖNEMLİ İNCELEMELER YAPTILAR. GAZİANTEP ŞUBESİ TEKSTİL EMEKÇİLERİNİN TAMAMININ KATILMASIYLA AÇILDI.

— ADANA'DAN UŞAK'A GEÇEN GENEL BAŞKAN RIZA GÜVEN, UŞAK ŞUBESİ'NİN DE AÇILIŞINI YAPTI.

26 Mart 1970 Perşembe günü genel başkan Rıza Güven ve hukuk müşaviri Av. Abdullah Sert uçakla Adana'ya gittiler. Adana'da bir kahve içimi duraklamadan sonra karayoluyla Gaziantep'e geçtiler. Gaziantep Tekstil İşçileri Sen-

Gaziantep Tekstil İşçileri Sendikası Genel Kurulu Katılma kararı alıyor.

UN FABRİKALARINDAKİ GREV ERTELENDİ

İstanbul'un ekmek fırınlarına un veren 6 büyük un fabrikasında işçiler toplu olarak grev kararı almışlardır. Hasköy, Ayvansaray, Balat, Sütlüce, Beşiktaş ve Halıcıoğlu'ndaki fabrikalarda grevin başlamasından sonra fırınlar ellerindeki son stoklarla ve az miktarda ekmek yapmaya başlamışlardır. Depolarda bulunan unlar tükendikten sonra İstanbul'da büyük çapta bir ekmek sıkıntısının başlıyacağı ileri sürülmektedir.

(Devamı 3. ncü Sayfada)

Gaziantep Tekstil İşçileri Sendikası Genel Kurulu Başkan Rıza Güven'i dinliyor.

Gaziantep'e girişte araba ve flamalarla genel başkanı ve hukuk müşavirini büyük bir tezahüratla karşıladılar.

27 ve 28 Mart günleri emekçilerle görüşmeler ve işyerlerinde konuşmalardan sonra,

(Devamı 4. ncü Sayfada)

GÖRÜŞ — Rıza Güven

Güney'de Sendikacılık

Gaziantep'te kurulu Tekstil İşçileri Sendikası'nın yıllardan beri örgütümüze Şube olarak katılma arzusu gerçekleşirken Genel Kurulunda bulunmak üzere oraya gittik. Bu fırsattan faydalanarak Adana, Mersin, Tarsus, gibi Tekstil İşçilerinin bulunduğu il ve ilçeleri de dolaştık. Gezimizdeki temaslarımız daha çok sendikacılarla oldu. Gaziantep'teki izlenimlerimiz hakkında birkaç söz etmek gerekirse, şehircilik bakımından diğer Doğu ve Güney doğu illerine nazaran çok iyi duruma gelmiş bulunan bu gaziler şehrinin halkı da oldukça uyanık ve çalışkan.

Burada kaldığımız birkaç gün içinde dikkatimizi çeken en önemli konu halkın COCA COLA içmemesi, bunun yerine

(Devamı 4. ncü Sayfada)

ADANA'DA TEKSİF PARÇALANIYOR

Mart ayı içinde Teksif'in Adana merkez şubesi genel kurulu toplanmış ve fakat çekişmeli geçen genel kurul toplantısından tekstil emekçileri ümitsiz ve kırgın ayrılmışlardır. Özellikle genel merkezin adam yeme ve hizip yaratma politikasının at koşturduğu genel kurulda halen şube başkanı bulunan Halil Şen ancak bir oy farka seçilememekten kurtulmuştur. Genel kurul seçimlerinin hileli olduğunu, Şubenin hizmet getirmadığını dağıttığı bildiriler le dile getiren muhalif grup şu

(Devamı 3. ncü Sayfada)

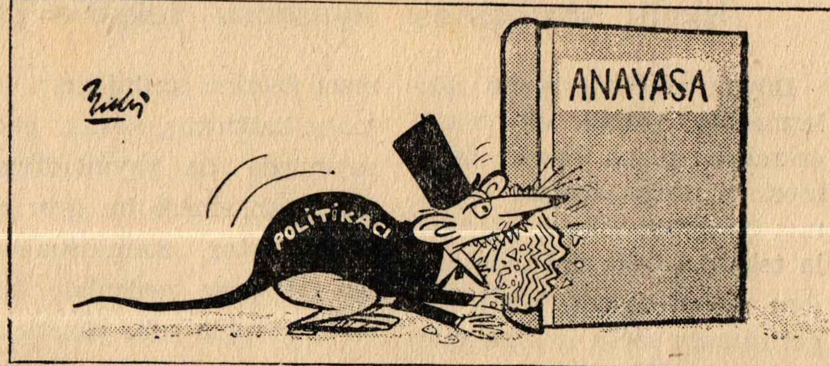
Anayasa Değiştiriliyor

27 Mayıs Devriminin kazandırdığı 1961 Anayasası uzun çalışmalar ve kulislerden sonra politikacıların elbirliği etmesi ile değiştirilmek üzeredir. Anayasanın şimdilik eski DP'lilere seçim haklarını kazandıracak değişikliği yanında orman suçlarının affı da vardır.

(Devamı 3. ncü Sayfada)

Sayfa 2 GÖRÜŞLER

PARTİLERARASI KOMİSYON ANAYASADA DEĞİŞİKLİK METNİNİ HAZIRLADI (BASINDAN)

Tatlı sert
ABDULLAH SERT

Daha Önceleri... Neredeydiniz?

Genel başkan Rıza Güven'le Gaziantep, Adana Tarsus ve Mersin'de sendikaları dolaştık; emekçilerle, konuştuk; sendikacılığın oralarda ne olup ne olmadığını inceledik. Sonra Rıza Güven Uşak'a gitti. Herhalde Uşak izlenimlerini de kendi dilinden dinleme fırsatını buluruz.

Gerçekten Anadolu, canım Anadolu!

İnsanlar büyük şehirlere göre daha ıpıl, ıpıl. Daha bir insan canlısı, daha bir dost. Büyük şehrin kısa ve art düşünceli ilişkileri dostluklarını göremiyorsunuz. Ne varki Anadolu emekçisi de, Anadou insanı gibi bir anlamda kaderine bırakılmış. Yani o büyük söz eden siyasiler, yani o büyük masa nutku atan sendikacılar kopmuşlar halklarından, kopmuşlar tabanlarından da cici demokrasinin, bürokrat sendikacılığın çarkları içinde vurdum duymazlıklarına bırakmışlar kendilerini.

Gaziantep'de, Adana'da, Tarsus'da, Mersin'de kavruk ve fakat içten gülümseyen, nasırlı ve fakat dostça sıkan yüzler gördük, eller tanıdık. Bu insanları tanıdıkça, bu insanlarla bu kahrolası düzenin kıyaslamasını yaptıkça daha bilendik, daha bir sarıldık inançlarımıza.

Gerçekten yetenekli bir sendikacı dostumuz, kardeşlik dolu tüm olanaklarını önümüze serdi, mutlu olduk, gururlandık. Bir diğeri tabanından kopmuş, bir buçuk sene sonra emekli olacağını, yüksek bir ücretle emekli olacağını söyleyen bir diğeri tabanına ihanet içinde olduğunun hiç değilse sezinlemesi içinde kuru sözlerle ancak kendini kandırabildi... Bir gerçek vardı ortada: Anadolu emekçisi gibi, Anadolu sendikacısı da kendi kaderine itilmiş, bir kısır döngünün içinde debelenip duruyordu. Oysa sendikacılık inanan için, gönül vermiş kişi için ve de Türkiyesi'ni, gününün koşullarını (şartlarını) bilen için hiç de bulmaca değildi. Ankaralarda, İstanbullarda fiyakalı bürolarda bol keseden laf ebeliği yapanlar sendikacılığı yozlaştırdıkça yozlaştırmış, işçinin zihnini karıştırmıyalım diye telaşlı gözükenler zihinleri çoktan karıştırmışlardı. Nasıl siyasilerimiz Anadolu insanının oylarıyla Ankaralarda, İstanbullarda kazık çakıyorlarsa, sendikacılarımız da Ankaralar'da İstanbullar'da Andolu emekçisinin alın terleriyle keyif çatıyorlardı... Bu böyle olmasaydı Anadolu'nun kavruk emekçisi, Anadolu'nun çıkmaza itilmiş sendikacısı böylesine yitmiş, böylesine kahrolmuş gözükmezdi.

Biz kısa ve fakat özünden çok şey kavradığımız bu izle-

(Devamı 4. ncü Sayfada)

EKONOMİ SORUNLARI

1 MAYIS İŞÇİ BAYRAMI NEDİR?

1886 yılının I mayıs günü. Amerikanın Chicago şehrindeki Mc Cormic Harvester Traktör Fabrikası'nda çalışan işçiler bir greve giriştiler. Bu grev de işçiler, haftada 8 saatlik mesainin gerçekleştirilmesini talep ediyorlardı. Bu yıla kadar; dünyanın heryerinde, özellikle sanayileşmiş ülkelerden olan İngiltere, Fransa, Amerika ve Almanyada işçiler haftada 12, hatta 14 saat çalıştırılıyordu Günde 14 saatlik emeklerini, işverenlerinin sermayelerini da ha da arttırmak için işverenlerine veriyorlar ve 14 saatlik son derece ağır ve meşakkatli bir çalışmadan sonra evlerine sıkılmış bir limon gibi dönüyorlardı İşçiler için iş saatlerinin kısaltılması her bakımdan hayati önem taşıyordu. Çünki, uzun iş saati bir kere işçinin bütün gücünü alıp onu posa haline getirir. İkincisi işçinin bukadar yorgunluktan sonra bilgisini ilerletmek, aydınlanmak ve hatta gazete okuyabilmek için zamanı kalmıyordu.

Sonra, işçi ne kadar uzun süre çaışırsa, işverenin sermayesini o kadar kabartıyor ve emeği sermaye haline dönüyor-

yayıldı, İşte, 1886 yılının I Mayıs günü Chicago şehrinde ki Mc Cormic Harvester fabrikasında çalışan Amerikan işçilerinin giriştikleri grev, haftalık çalışma saatinin 8 saat olması için yapıldı. İşçiler, grev sırasında şehir caddelerinde aileleri ile ve onları destekleyen halkla birlikte bir yürüyüşe geçti. Bunun üzerine bu grevi ve yürüyüşü dağıtmak için onların üstlerine polis kuvvetleri yollandı. Polisle yapılan mücadele sonunda bazı işçiler öldürüldü ve birçok işçiler de yaralandı. İşte I Mayıs günü, Mc Cormic Harvester Traktör fabrikası işçilerinin 8 saatlik haftalık mesai için giriştikleri bu grevi ve mücadeleyi anmak ve ebedileştirmek için her yıl baharın en güzel günü olan I Mayıs günü, toplantılar gösteriler yapılmağa başlandı. Ve 1889 yılında Pariste toplanan İşçi Enternasyonali toplantısı, I Mayıs gününü bütün dünya işçilerinin hak ve özgürlük bayramı ilan etti. O gündenberi, I Mayıs günü tüm demokrat ülkelerde İşçi Bayramı olarak kabul edilmekte ve herverde,

Sendikamızdan Haberler

BRANDA'DA GREV KARARI ALDIK

Alibeyköyü Küçükköy Yolu 52/1'de kurulu Çift Kartal Branda Fabrikasında uygulanmak üzere Sendikamız grev kararı almıştır. Bu işyerinde bundan bir süre önce yetki alınmış ve müzakerelere başlanması için işverene yazı yazılmıştır. İşveren çağrıya uymadığı için durum Bölge Çalışma Müdürlüğüne bildirilmiştir. Bölge de yapılan toplantıya işveren katılmış, ancak aracısını getirmemiş ve müzakereye katılamayacağını bildirmiştir. Bunun üzerine Sendikamız işyerinde uygulanmak üzere derhal grev kararı almış ve hazırlıklara girişmiştir. İşveren bir süre içinde anlayış göstermediği takdirde Sendikamız grev uygulamasına fiilen başlayacaktır.

Gökbakan Triko'da Sözleşme Yapma Yetkisi Sendikamızın

Geçen sayılarımızda da bildirdiğimiz gibi, Gökbakan Trikoda yetki almak oldukça mücadeleli geçti İşveren, salt çoğunluğu sağladığımız halde, Bölge Çalışma Müdürlüğüne hayali liste vermek suretiyle sonucu aleyhimize etkilemeyi başarmıştı. Ancak, sendikamız yetkilileri işverene bu tür davranışların uzun vadede kendilerine başarı sağlama-

nihayet Sendikamız Gökbakan Triko işyeri işvereni ile toplu iş sözleşmesi yapma yetkisini kesin olarak almış bulunmaktadır.

Yetkiyi müteakip işveren sözleşme müzakerelerine çağrıldığı halde katılmamış, böylece de Sendikamız durumu Bölge Çalışma Müdürlüğüne bildirmek suretiyle 275 Sayılı

Atalar Konfeksiyon'da Sözleşme Yapılıyor

Yeni örgütlendirdiğimiz Atalar Konfeksiyon işyerinde sözleşme yapmak için faaliyete girişilmiştir. İyi bir hava için de başlayan görüşmelerin olumlu gelişimler göstererek üyelerimiz yararına bir sonuca bağlanacağını umuyoruz. Böylece «sendikasızlığa paydos» kampanyamıza Atalar Konfeksiyon işçileri de katılmış olmaktadır.

Tamsil'de Uyuşmazlık

Tamsil Kuru Temizleme Fabrikası işvereni ile Sendikamız arasında devam eden toplu iş sözleşmesi müzakereleri akamete uğramış ve böylece taraflar arasında uyuşmazlık tutanağı imzalanmıştır. Kanunî prosedüre göre geçtiğimiz haf-

du. İşte bütün bu durumlar, dünyadaki tüm işçileri daha kısa süre çalışma mücadelesi yapmağa yöneltmiştir. İlk önce sanayileşmiş ülkeler işçilerinin başlattığı bu mücadele, dalga dalga bütün dünyaya en ılımlı işçi teşkilatları da dahil, bütün işçi teşkilatlarının ve işçilerin katıldıkları törenler, eğlenceler, toplantılar ve gösteriler yapılarak İşçi bayramı olarak kutlanmaktadır.

yacağını, eninde sonunda sendikamızla toplu iş sözleşmesi yapmak zorunda kalacağını açık bir dille hatırlatmışlardı. Buna rağmen direnmeye devam eden işverenin başarısı ancak 10 gün devam etmiş ve

yasanın 10. maddesi uyarınca işlem yapılmasını istemiştir. Şimdilik durum bu merkezde olup işverenin sözleşmeden kaçınması halinde sendikamız her türlü mücadeleye girişmeye kesin olarak karar vermiştir.

... Bölge Çalışma Müdürlüğün... de 15. maddeye göre toplantı yapılmış ve buna göre 6 iş günü içinde Uzlaştırma Kurulunun teşkili kararlaştırılmıştır. Tarafların Kurulun teşekkülünde anlaşmaya varabilecekleri sanılmaktadır.

Sungurlar Kazan Fabrikası İşgal Edildi

Kazan fabrikası emekçileri işgalde..

Bir ara sessizliğe gömülen işçi sınıfı yeniden eyleme sarılmıştır. Grevlerle birlikte fabrika işgallerine de devam edilmektedir. Bunun nedeni eskiden olduğu gibi sarı sendikalardır. Gerçekten, Maden-İş'in açıklamasına göre, işveren, işçiler Çelik-İş'ten istifa ettikleri halde onların aidatlarını hâlâ o sendikaya kesmekte, Maden-İş'in temsilcilerini de İstanbul dışındaki işyerlerine nakletmeye kalkışmaktadır. Bu hal işçileri harekete geçirmiş, işgale başlamışlardır.

İşverenlerin sarı sendikalarla işbirlikleri devam ettiği ve işçi çıkarlarına ters düşen eylemlree giriştikleri takdirde, elbette ki son çare olarak işgallere başvurulacaktır. Bu, bir bakıma «nefsi müdafaa» olarak yorumlanmalıdır.

Per-Mak Temizleme'de yetki alıyoruz

Taksim, Ayazpaşa Gümüşsuyu C. No: 67'de kurulu Per-Mak Kuru Temizleme ve Boyama Sanayii Ltd. Şti. işyerinde çalışan işçilerin Sendikamız çatısı altında toplanmaları ile yetki hazırlığına girişilmiştir. 275 Sayılı Toplu İş Sözleşmesi, Grev ve Lokavt yasasına göre gerekli bildiriler yapılmıştır. Önümüzdeki günlerde yetki alınıp sözleşme müzakerelerine başlanacaktır.

Zeki triko ile müzakerelere devam olunuyor

Bir süre önce müzakerelerine başlanan Zeki Triko işyeri için ilk başarılı adımlar atılmıştır. Zeki Triko da sözleşme gerçeğini kabul eden işverenlerdendir. Önceleri mücadele sert olmuşsa da sonunda taraflar arasında yumuşak ve anlayışlı hava esmeye başlamıştır. Bu havayla Z. Triko'lu üyelerimiz yakın günlerde iyi bir sözleşmeye kavuşturulma ya çalışılacaktır. Ancak, son günlerde kötü niyetli bazı kimseler Zeki Triko aleyhine dedikodu yapmaya başlamışlar dır. Bu dedikodu meraklılarına göre, Zeki Triko piyasaya borçlanmıştır ve işyerini kapatmak üzeredir. Bu elbetteki kötü bir iftiradan öteye geçmez. Bize kalırsa böyle iftiralar sendikaya karşı olan ve işçi paralarını tam olarak vermeyenler tarafından uydurulmaktadır. Böylece çirkin bir rekabetin yolunu aralamaktadırlar.

Yeni tekstil dokuma fabrikası işçileri deprem kampanyasına katıldılar

Son deprem dolayısıyla zarar gören feâketzedelere yurdun her yanından yardım yapılmaktadır. Milliyet Gazetesinin açtığı kampanyaya Sen-

(Devamı 3. ncü Sayfada)

İşkolu sözleşmesi fiyaskosu teksif'e pahalıya mal oluyor

Büyük vaadlerle işkolu sözleşmesine tekstil emekçisini çekmeye çalışan Teksif genel merkezi ne yapacağını şaşırmış durumda. Büyük yalanlarla tekstil emekçisini aldatacağını sanan Teksif, hiçbir şey getirmeyen toplu iş sözleşmesine imzayı bastıktan sonra tekstil emekçisinin gerçekleri anlaması üzerine santaj grevi yapmaya kalkışmış, ancak geçen sayımızda da yayınladığımız gibi Mahkemece bu grev durdurulmuştur. Kanunsuz sayılan bu grev nedeniyle Teksif'in beyoğlu şube yöneticileri hakkında C. Savcılığı soruşturmaya başlamış; işveren de 75 bin liralık zarar-ziyan davası açmıştır.

Sorumsuz yöneticilerin Teksif'i maceraya sürüklemekte olduğu yolunda teşkilatta gerçek endişeler başlamış, huzursuzluk artmıştır. Bilinen sözdür ama tekrarlıyalım: Yalancının mumu yatsıya kadar yanarmış.

işçilere yararlı bilgiler

Memleketi masabaşında kurtaran aslan aydınlarınız zora geldiler mi hemen, «İşçi bilinçsizdir. İşçi okumuyor. İşçi cahil.» gibi ahkâm keserler. Oysa işçinin neden okumadığını araştırmazlar. Fabrika köşelerinde ezilmek pahasına günde brüt 19.50 lira kazanıp çoluk çocuk geçindirmekle mükellef olan işçi, evine bir kilo zeytin, yarım kilo fasulya, 250 gram et alamayan işçi, nereden para bulup da kitap alsın, okusun? Piyasada okunacak nitelikte olan kitapla 10, 15, 20 lira. Hem de mesele sadece bir kitapla halledilecek bir mesele değil. Bir kitap okuyan öbürünü de okumak isteyecektir. Her ay 25 lira, 50 lira kitaba nasıl versin? Bunu araştıran yok. Hergün herşey değişiyor, gelişiyor. İşçi de pek tabii ki kültürünü geliştirmek istiyor. Ama masa başında ahkâm kesmekle bu işler halledilemiyor. Biz eğitime ve emekçinin bilinçlenmesine ilk plânda yer veren bir sendika olarak, bundan böyle emekçinin okumaktan yana susuzluğunu kısmen de olsa gidermek amaciyle bu sütunlarda yararlı bazı kitaplardan pasajlar yayınlayacak, emekçilerin bilgi.

olarak, elindeki iki aracı, sesi ve yazıyı aynı zamanda kullanarak haberleşme ve bilgi alıp verme yeteneğini elde edecektir. Bugün dünya yüzünde muazzam bir miktara varan ve nazari olarak insanın emrinde duran ne kadar (basılı) belge varsa, bunlardan sanki yanındakiyle konuşuyormuş gibi rahat ve kolay bir şekilde doğrudan doğruya faydalanabilecektir. Bunu bize sağlıyacak olan da, yeni (kompüter) teknolojisidir.

Beş yüz yıl öncesine kadar haberleşme, ya sözle, ya da el yazısiyla olur ve insandan insana geçerdi. Bu şekilde alınıp verilen bilgi ve haberleri edinmeye çok az kişinin vakti olurdu. İlk ihtilâf, Gutenber'in baskıyı buluşuyla oldu. Binlerce yıldan elde kalabilen bir miktar yazılı belge, böylece daha çok sayıda insanın yararlanmasına sunulabildi. Bunun sonucu olarak da, daha çok sayıda yazar, düşünce ve çalışmalarını yazı ile bildirmeye başladı. Bu buluş ve buna bağlı olarak (Kitap)ın ortaya çıkmasını izleyen Yüz yılın Avrupa'da Rönesans (Yeniden doğuş) çağı olması sadece bir raslantı değildir.

Ulaştırma ve haberleşme, konularındaki araştırmalar o, tarihten iki ve üç yüzyıl sonra üstüste telgrafın, telefonun, gramofon ve fotografın bulunması ile sonuçlandı. Yirmi otuz yıl sonrada radyo icat edildi..

Böylece, bilgi alıp verme imkânları, yarım yüzyıl içinde, teknoloji sayesinde bir kaç kat artmış oldu. Artık insanoğlunun elinde çeşitli araçlar ve yollar vardı. Ama bir şey eksikti: Haberleşmek için ister sözden, ister yazıdan yararlanabiliyor, ancak ikisini bir arada kullanamıyordu. Ta elektroniğin ortaya çıkısına kadar.

katını yılda 7000'i bulmuştur. Bu durum karşısında bilgi alıp verme metodlarımızı baştan başa yeniden gözden geçirmek zorundayız.

Amerika'da şimdi her yıl önceki yıla göre % 10 daha çok bilim adamı ve mühendis yetişiyor. Bilgi hacminin korkunç derecede büyümesinin yanısıra, bu yeni bilgilerin endüstriye uygulanması da aynı hızla yürümektedir. Örneğin, tepkili uçakların on yıldan daha kısa bir zamanda motörlü uçakların yerini büsbütün alacağı, kolay kolay tahmin edilemiyordu. Bu tempo önemli bir sonuç doğurmaktadır. Şimdiye kadar düşünmeye vaktimiz vardı. Endüstri alanında stratejik karar alma durumunda bulunanlar, gerekli bilgilerin tamamını toplamaya vakit buabilirlerdi.

Oysa bugün, klasik bilgi aktarma metodları bütünüyle eskimiş, ihtiyacı karşılayamaz olmuştur. Şimdi hala bu metodlara bağlı kalırsak gittikçe daha rasgele kararlar almış oluruz.

Bilgi aktarma metodlarında girişilen ihtilal, fikirlerin en rasyonel şekilde ve tam zamanında uygulanmasına imkân verecektir.

Birkaç yıl önce, kompütörler özelikle muhasebe ve hesap işlemleri için kullanılırdı. Bundan sonra en belli başlı görevleri, tam anlamıyla bir bilgi aktarma ve kullanma aracı olmaktır. Kompütör endüstri alanında karşımıza çıkan bütün problemleri depo edecek, sindirecek, işleyecektir. Böylece, alınacak olan karar daha önceden hazırlanmış seçim imkanlarına dayanabilecektir.

1955'te Amerika'da aşağı yukarı 1000 kompüter vardı. Bu sayının 1975'den önce 80.000 e yükseleceğini biliyoruz. Bugün Amerika hükümeti tek başına 2000 kampüter kullanmaktadır. Başlarda kompüter'ler çok yer kaplar, bu da önemli bir güçlük yaratırdı. Şimdi boyları gittikçe ufalmaktadır. Bugün bildiğimiz bir kompüter'in yaptığı işler 1980'de binde biri kadar daha küçük bir konpüter'le görülebilecektir. Bu kompüter o kadar hızlı çalışacak ki, saniyede bir milyar işlem yapabilecektir. İşlem başına düşen maliyel bedeli de, 200 kat azalmış olacaktır.

1980 yılının kompüter'leri küçük, güçlü, ve ucuz olacaktır. Böylece her isteyen bunları özel ihtiyacı için alıp kullanabilecektir.

(Devamı var)

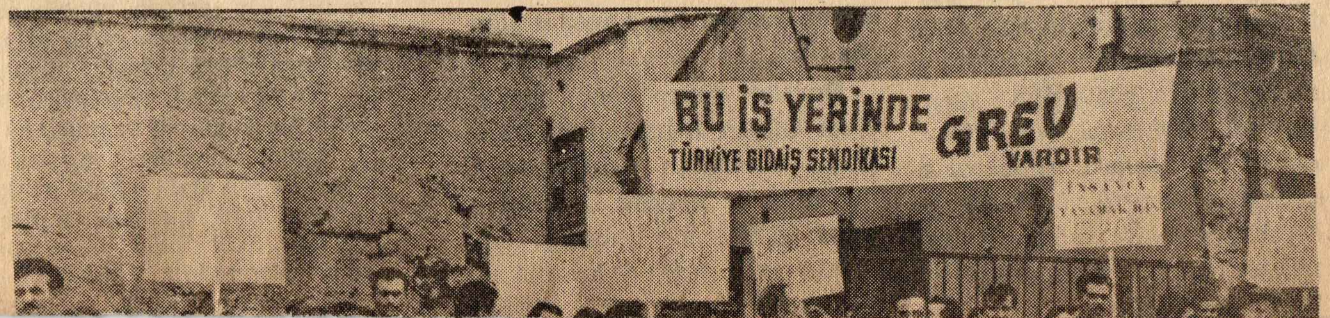
Adana'da Teksif Parçalanıyor

(Baştarafı 1. nci Sayfada)

be kongresinin iptali için dava açmış ve olağanüstü genel kuıulun yapılması için imza toplamağa başlanılmıştır.

Adana'da hiç kuşkusuz tekstil emekçisi sahipsizdir. Genel merkez verilen direktiflere uyacak uydular yaratma, en ufak bir tenkitte adam yeme hevesi içinde bulunmaktadır. Tabana gerçek sendikacılık aşkı verilmedikçe, işçi sınıfının bilince kavuşturulması yolunda eylemler yaratılmadıkça Adana'nın gerçekten mücadeleci tekstil emekçilerinin bezirgan sendikacılardan kurtulabilmesi mümkün değildir. Tabandan yukarı doğru sınıf bilincine yer veren, tam demokratik bir sendikacılığı tamamen inkâr eden TEKSİF in genel merkezi yine en iyi dersi tabandaki kavruk ve umutsuz bıraktıkları emekçilerden alacaklardır. Sorumsuz yöneticilerin Teksif teşkilâtı günden güne katı bir merkeziyetçiliğe itilmekte, böylece teşkilât üç-beş bürokrakın elinde hovardaca israf edilmektedir.

Sendika bezirganlarının gerçek yüzleri yakın bir gelecekte iyice gün ışığına çıkacaktır.

hazinelerini geliştirmelerine karınca kadarınca yardımcı olmaya çalışacağız.

Kompüterler Dünyası

J. J. Servan-Schreiber'in AMERİKA MEYDAN OKUYOR adlı kitabından. Sander Yayınları

Beyaz Saray'da özel bir danışman vardır ki, görevi bilgileşme ve haberleşme alanında kompüter'lerin sağlayacağı yeni imkânları incelemektir. 1967 yılına kadar bu görevde william Knox bulunuyordu. Daha önce de yirmi yıl süreyle Standard Oil'un New Jersey'deki araştırma laboratuarlarını yönetmiş olan William Knox-un Başkanlık danışmanı sıfatiyla yaptığı bir açıklamayı aşağıda özetliyoruz.

İnsanoğlu yakın bir gelecekte, yazının icadından bu yana ilk

İşte bu andan sonra bir teknoloji ihtilalinin gelişmesine tanık oluyoruz. Bu ihtilal çağımızın toplumunu kökünden sarsabilir. Özellikle bu ihtilâlin teknolojide ileri ülkelerle ötekiler arasında doğuracağı yeni uçurum (gap) ortaya büyük problemler çıkmaktadır. Endüstriyel yapımıza serpiştirilen ve bu yapının karakterini bile değiştirecek nitelikte olan bu kesin ilerlemeleri kendi teknik imkânları ile izleyememiş olan toplumlarla biz Amerika'lıların ilişki kurabilmemiz, en basit anlamıyla haberleşebilmemiz, belki de imkânsız hale gelecektir.

Haberelеşme metodlarındaki bu ihtilal, Amerikan endüstrisindeki araştırma ve geliştirme temposunun, Federal hükümetin desteği ile, adeta birdenbire patlayışından ileri gelmiştir. Bu tempo basılı belgelerde de büyük bir çoğalmayı peşinden sürüklemektedir. Bilim ve teknik alanındaki yeni buluşları bildirmeye yarayan geleneksel metodlar, örneğin özel konularda yayınlanan dergiler, bu tempoyu izleyemez olmuş ve ortaya «teknik rapor» dediğimiz yeni bir bilgi verme aracı çıkmıştır. Bu usul gittikçe yayılmaktadır. Bugün Amerika'da her yıl yaklaşık olarak 10.000'e yakın bilimsel ve teknik rapor yayınlanıyor. Bilim ve teknik dergilerinde de ayrıca 9000 makale çıkmaktadır. İlmi kitap yayını on yıl öncekinin iki

TEKSTİL
Onbeş günlük Gazete

TEKSTİL İŞÇİLERİ SENDİKASI ADINA İMTİYAZ SAHİBİ :
RIZA GÜVEN

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ :
ABDULLAH SERT

Yönetim yeri: Babıâli Cad. Sıhhiye Apt. Kat 3, D. 8. Cağaloğlu

Telefon : 26 85 90

Dizgi: Baskı :
Yeni Hamle Matbaası
İSTANBUL

deprem kampanyasına

(Baştarafı 2. nci Sayfada)

dikamız üyesi Yeni Tekstil Dokuma Fabrikası İşçileri de katılmışlardır. İşçilerden toplanan 750 lira işyeri temsilcimiz Ahmet Fikri Büyüktezcan tarafından Milliyet Gazetesine teslim edilmiştir.

Grevci emekçilerden bir gurup

Un fabrikalarındaki grev ertelendi

(Baştarafı 1. nci Sayfada)

Grev kararı ile ilgili olarak bir basın toplantısı düzenleyen Gıda-İş Sendikası Başkanı Kemal Nebioğlu, belediyeyi daha önceden ikaz ettiklerini, fakat hiç bir ilgi gösterilmediği için greve gitmeye zorlandıklarını söylemiş ve şöyle demiştir:

«İstanbul halkının günlük un ihtiyacı 9500 çuvaldır. Bu fabrikalar günde 7000 çuval un vermektedirler. Milyonluk tesisler olduğu halde, az işçi ile çalışırlar ve koşullar son derece ilkeldir. İsteklerimiz, yerine getirilene kadar greve devam edeceğiz.»

SON DAKİKA :

Hükümet bu etkin grevi «halkın sağlığını bozucu nitelikte» bularak iki ay süreye ertelemiş, Gıda-İş Sendikası da bununla ilgili olarak Danıştay'a başvurmuştur.

Anayasa değiştiriliyor

(Baştarafı 1. nci Sayfada)

dır. Böylece ormanlarımıza politikacılar tarafından açılan savaş «meşru» hale getirilmek istenmektedir. Anayasanın bu yolda değiştirilmesi orman suçlarını arttıracak ve köylü orman suçlarını ciddiye almayacaktır. Bu yolun açılması ülkemizin geleceği bakımından yanlış bir politikadır. Ne var ki politikacılar bu yolu açmaktan kaçınmamaktadırlar.

İstanbul'a gelenler

Bir adam geldi İstanbul'a
Yaz ortasında sırılsıklam.
Sonra; nezle mi oldu ne?
Kan tükürerek gitti...
Ve bir daha dönmedi.

Bir kadın geldi İstanbul'a
Saf, temiz ve pırıl pırıl bir kadın.
«Güzelsin» dediler inandı,
«Seversin» dediler sevdi.
... Fakat sevilmedi aldatıldı

Bir çocuk geldi İstanbul'a
Alabildiğine dolaştı sokaklarında
Kaldırım çocuğu oldu,
En güzel yerini işgâl etti köprü altının
Ömrü geçti serserilikle, ADAM OLAMADI.

MUSTAFA ÇAKMAK

Sendikamızın Yurt Çapındaki Örgütlenmesi

(Baştarafı 1. nci Sayfada)

29 Mart 1970 Pazar günü İstasyon caddesinde bulunan Lale Düğün salonunda Gaziantep Tekstil İşçileri Sendikası'nın TEKSTİL SENDİKASI'na katılma kongresi yapıldı. Sabahın erken saatlerinden itibaren salonu büyük bir heyecanla işkolu sözkonusu olmaksızın Gaziantep'in emekçileri doldurmaya başladı. Saat 9.15'de salona gelen Başkan Rıza Güven ve hukuk müşaviri Av. Abdullah Sert alkışlarla ve büyük gösteriyle karşılanmışlardır.

Kongreyi açan Gaziantep Tekstil İşçileri Sendikası başkanı M. Ali Tiryaki sendikanın kuruluş nedenlerini, 1966 yılından bugüne değin yaptıkları hizmetleri ve sarı sendikanın oyunlarına karşı verdikleri savaşı anlattıktan sonra, devrimci bir sendikaya katılmanın kararlaştıralacağı bu genel kurulda bulunmaktan ve Gaziantepli emekçilere seslenmekten duyduğu mutluluğu ifade etmiş ve kongreyi yönetecek başkanı oya sunmuştur. Oybirliğiyle kongre başkanlığına Rıza Güven seçilmiştir. Tekstil emekçilerinin gösterdiği yakın ilgi ve heyecana teşekkür eden genel başkan, gündemi açıklamış, kongre yöneticilerini seçtirmiş ve ilk sözü hukuk müşavirimiz Av. Abdullah Sert'e vermiştir.

kışlanan ve tezahüratla karşılanan uzunbir konuşma yapmıştır. 1963'den sonra Türk sendikacılığını ele alan ve 1965 Teksif kongresinde masum insanlara nasıl çamur atıldığını, Teksif'e bağlı emekçilerin yüzbinlerce lirasının iftira yolunda kitaplara, davalara nasıl hovardaca harcandığına anlattıktan sonra:

«Biz bu dalavereci sendikacılarla mücadele etmek, emekçiye gerçek sendika mücadelesini kazandırmak için Tekstil Sendikası'nı kurduk. Bizim bir sendika felsefemiz vardır. Emekçiyi sigortalı bir milyon işçi kabul etmiyoruz. Memuru, askeri, köylüsü, küçük esnafıyla tüm emekçi sınıfın bu kokuşmuş düzeni değiştirmesi için el-ele savaş verilmesi gereğine inanıyoruz. Anayasa bu savaş için her türlü olanağı biz emekçilere tanımıştır. Ve biz bu felsefe içinde mücadele ediyoruz. Bunun için isterlerse bize «komünist» desinler umurumuzda değil. Biz emekçiyle birlikte emekçi adına kutsal bir savaşın içindeyiz...»

Bundan sonra genel başkan Rıza Güven iltihakın ne olduğunu, Tekstil'in tüzüğünü açıklamış ve kongre başkanı olarak gündemde bulunan «İltihak» ve «fesih» konularını oylamaya sunmuştur. Salonu

Genel Başkanımız ve Hukuk Müşavirimiz Gaziantep'li emekçilerle.

DAHA ÖNCELERİ...

(Baştarafı 1. nci Sayfada)

nimleri zaman zaman köşemizde emekçi kardeşlerimize aktaracağız, somut olaylardan giderek bazı ihanetleri belgeleyeceğiz... Aslında bu izlenimleri hemen bu yazıda ortaya koyacaktık, ne varki Anadolu'nun taze izlenimleri üzerimizdeyken Türk-İş'in genel sekreteri bay Halil Tunç'la yapılmış bir konuşmayı görünce, bu izlenimleri yazmayı geciktirmeyi uygun gördük. İstanbul'da yayınlanan Yeni Gazete'de Halil Tunç'un konuşmasını okuyunca önce inanamadım, sonra bir kez daha okudum ve okuduklarımda yanılmadığımı gördüm. Şimdi şu sözleri birlikte okuyalım:

«İşçi sınıfının, kendi sınıf bilinci çizgisinde bir mücadele vermesi, eğitim meselesidir... Eğitim meselesi çözülmedikçe işçi sınıfının bilinci de gelişecektir.»

«... Zaten işçi sınıfı kendi partisine oy vermiyordu ki! Tutucu güçlere oy veriyordu. Bu yeni birşey değil. İşçileri tutucu güçlere oy vermekten koparmaya çalışıyoruz. Burası yenidir. İşçiyi bugüne değin eğitmemişiz. Eğitim bakımından birşey vermemişiz. Şimdi ondan sınıf bilinci bekliyoruz. Biz eğitmeye çalışıyoruz.»

«... Kim ne derse desin rejimimiz tam olarak rayına oturmamıştır. Ekonomik ve sosyal problemler çözümlenmeden ve belli bir seviyeye yükselmeden - rejim rayına oturmuştur - denilemez... Gerçek şudur ki «kahrolsun emperyalizm, kahrolsun kominizm» demekle hiçbir meseleyi halledemeyiz.»

Ve de her yönüyle solda, birazcık dikkatle seçilmiş sözlerden örülü bir konuşma yapmış bay Halil Tunç.

Şimdi eğitimden yakınan, işçiye sınıf bilincinin verilmesini savunan bay Halil Tunç'un kim olduğunu bilmeyen emekçi kardeşlerimize kısa bir tanıtmasını yapalım.

Bay Halil Tunç, yıllar yılı Türk-İş Konfederasyonu'nun genel sekreteridir. Türk-İş'de genel sekreterlik önemli bir görevdir üstelik. Hakları ve yetkileri vardır genel sekreterin...

Güney'de Sendikacılık

(Baştarafı 1. nci Sayfada)

PORTALİN denilen kendi ürünleri meşrubatı her yerde reklam etmeleri idi.

Sendikacılık konusunda gördüklerimiz iç açıcı değildi. Anteb'in en eski sendikası olduğu söylenen Teksif Şubesinin başındaki yöneticiler 20 yıldanberi işbaşında kalabilmek için Tekstil işçilerini hep uyutmuşlar. Başkaldıranlar işverenlere jurnal edilerek işten kovdurulmuş, çeşitli baskılar sendika işveren ikili sömürüsünü sürdürmüş, söylendiğine göre sendika başkanı mutlu azınlığın tüm olanaklarına sahip olduğu tüm çabaları tutulduğu sandalye hastalığına dönük. Tekstil İşçileri Sendikasının kuruldugu 1966 yılından sonra durumu sarsıldıkça işverenlerle ilişkisi daha da artmış, bazı işyerlerinde Teksif'e kaydolmayan ya da Teksif'ten ayrılmağa yeltenen işçiler işlerinden çıkarılmış, sık sık yapılan bu hareketler bazı kesimlerde işçileri uyandırmış ve toplu hareketlere yöneltmiş. Böylece 1966'da kurulan Tekstil İşçileri Sendikası bir anda yüzlerce üyeyi toplamış örgütünde yetki aldığı işyerlerinde tüm imkânsızlıklarına rağmen olumlu Toplu iş sözleşmeleri yapmış. Ne varki karşı tarafın, karşı sendikanın «hiç bir yere bağlı olmayan sendikanın ...

Av. Abdullah Sert, sendikacılığın ne olması gerektiğini açıklamış, Türkiye'deki emekçi sınıfın kokuşmuş kapitalist yöntemle nasıl sömürüldüğüne değinmiş, örnekler vermiştir. Sendikaların işçi sınıfına sınıf bilinci kazandırma yolunda çaba gösterip savaş vermediği sürece ihanetten uzak kalamıyacağını kesin şekilde ortaya koyan Av. Abdullah Sert şu sözlerle konuşmasını bitirmiştir:

«... Biz sendika olarak bu gerçekleri bıkmadan, usanmadan anlatacağız Emekçi sınıfı, sınıf bilincine kavuşuncaya değin bu uğraşı bizim için görevdir. Bu sözlerimizi, bu eylemlerimizi duyan ve gören sömürücüler bize yakıştırmalarda bulunacaklardır. Hatta «komünist» diyeceklerdir. Bu yakıştırma da bayatladı, halk gözünü açıyor, gerçekler gün ışığına çıkıyor artık. Emekçiye insana yaraşır ücret, konut, eğitim, kısaca insanca yaşama ortamı sağlanmadıkça bize komünist de deseler doğru bildiklerimizi anlatmamıza kim se mâni olamıyacaktır. Anayasanın öngördüğü insanca, âdil düzen emekçiler eliyle kurulacaktır er-geç. Bu belirttiğimiz felsefe içinde el-ele devrim mücadelesi vereceğimiz Gaziantepli emekçi kardeşlere saygılar sunarım.»

Av. Abdullah Sert'in konuşmasına teşekkür eden genel başkan Rıza Güven sık-sık alkışlarla kesilen bir konuşma yaparak, hınca hınç dolduran üyelerin oybirliğiyle Gaziantep Tekstil İşçileri Sendikası, Sendikamıza katılmış ve bundan böyle şube olarak faaliyete devama karar alınmıştır.

Bu katılma ve birleşmenin tüm tekstil emekçilerinin savaşına katkıda bulunacağına inandığını ifade eden başkan, konuklar içinde bulunan sendikacı Ahmet Taş'a söz vermiş, bundan sonra söz alan bulunmayınca de genel kurula gösterdikleri ilgi ve aldıkları kararlar için teşekkür ede rek, çalışmaların bittiğini bildirmiştir.

Daha sonra Sendikamız Şubesi'nde incelemelerini sürdüren genel başkan Rıza Güven ve hukuk müşavirimiz Av. Abdullah SERT Adana'daki tekstil emekçileriyle görüşmek ve konuşmak üzere 30 Mart Pazartesi günü öğleden sonra Gaziantep'den ayrılmışlardır.

5 gün süreyle Adana'da görüşme ve inceleme yapan genel başkan Rıza Güven 3 Nisan 1970 Cuma günü akşamı karayoluyla Uşak'a hareket etmiş, hukuk müşavirimiz Av. Abdullah Sert ise genel merkezdeki görevine dönmüştür.

Genel başkanın ve hukuk müşavirimizin bu yolculuklarıyla ilgili izlenimlerini gelecek sayımızda yayınlıyacağız.

Uşak Şubemizin açılışını yapan genel başkan ve müfettiş Hüseyin Akduman da İstanbul'a dönmüşlerdir. Uşak Şubemizle ilgili geniş haberi de gelecek sayımızda yayınlıyacağız.

Yurt çapında gerçek sendikacılığın yerleştirilmesini öngören genel yönetim kurulumuzun belli ettiği program çerçevesinde Sendikamız hızlı örgütlenme çalışmalarını yürütmektedir. Zaman-zaman bu örgütlenme çabalarımızı ve sonuçlarını üyelerimize iletece-ğiz. Devrimci tekstil işçileri emekçi sorunlarını hızla çözüme kavuşturmanın kararlılığı içindedir.

... genel sekreterin, etki alanı da bir hayli geniştir.

Bay Halil Tunç, «işçi sınıfı», «sınıf bilinci» sözünü duyunca söyleyenlere en ağza alınmadık küfürleri savuran, en ağır yakıştırmaları yapan bağlı sendikacıların at koşturdukları Türk-İş'in genel sekreteridir.

Partilerüstü sendikacılık yutturmacasıyla büyük gürültü yapanların, balıklama şekilde partilerle kaynaştığı sendikacıların katıldığı, partilerüstü sendikacılığı genel kurul kararı haline getiren Türk-İŞ'in genel sekreteridir bay Halil Tunç.

Hâkim sınıfın partisi olan iktidar partisine sendikacı milletvekili armağan eden ve bu milletvekilini başkan vekili yapan Türk-İş'in genel sekreteridir bay Halil Tunç.

Kapitalizmin dünyadaki en güçlü temsilcisi, Türkiye'nin baş sömürgeni Amerika'nın beslediği AID adındaki örgütten Amerikan çıkarlarına uygun eğitim yürütmek için binlerce liralık eğitim yardımı alan Türk-İş'in genel sekreteridir bay Halil Tunç.

Türk-İş'in yakın bir gelecekte işçi sınıfına yaptığı ihanetin belgeli tarihi yazılacaktır hiç kuşkusuz. Bay Halil Tunç uzun yıllar bu ihanet örgütünün en yetkili makamını işgal ettiğine göre, konuşmasında sözünü ettiği fikirlerle taban tabana zıt eylemleri göstermiştir. Bu fikirleri savunanlar, gerçek bir inanç içindeyseler, ihanet örgütünün içinde yer almazlar. O halde böylesine sözlerle emekçi sınıfın avunacağını sanmak ve ummak olsa olsa hayal dediğimiz şeyi yaratır.

Önceki sözleri, eylemleriyle çelişkili konuşmaktansa, kendi tutuculuğunu içtenlikle savunan ve ortaya koyan kişi bizce daha samimidir.

O zaman sayın sekretere tek şey söylenir: Daha önceleri neredeydiniz?.

Yüzbinlerce insan sendika ve sendikacılardan umut beklerken, gördükleri ihanetten kavruk köşelerinde küskün dururken kendinizi bile kandıramıyacak, eylemlerinizle ters düşen sözlerle ortaya çıkmayın, hiç değilse.

Kavrukluğunda, yoksulluğunda çoğunluğu bürokrat olan sendikacıların payı bulunan emekçi sınıf Türk-İş'in dışında hızlı bir bilinçlenme dönemindedir. Bu bilinçlenmeyi kırmak için Türk-İş'in neler yaptığını artık herkes biliyor. Her devrin adamı olmak çoğu kez çıkar yol değildir. Biz sayın sekretere içtenlikle tavsiye edelim: Sağa çark, marş!.

... mıyacağı, muhtemel bir grevde işçileri besleyemiyeceği» şeklindeki propagandaları daha çok gelişmesini engellemiştir. Bunun içindir ki, genel kurul toplantısında Sendikamıza Şube olmak ve bu nedenle eski sendikanın feshi hiç müzakeresiz oybirliği ve alkışlar arasında kabul edildi. Böylece inanmış 700 civarında üyesi bulunan Gaziantep şubemiz geleceği ümit dolu bir çalışmaya girmiş oldu. Adana'da Tekstil İşçileri çoğunlukla sendikalarına küsmüşler, bir süre önce yapılan şube kongresinde eski başkan bir tek oy farkı ile seçilebilmiş, karşı grup yeniden bir olağanüstü kongre yapılması için çaba sarfediyor. Genel Merkez Yönetim Kurulu üyelerinin bir kısmı eski başkanı destekliyor ya da öyle görünüyorlar.

Mersin, Tarsus da dahil Güneydoğu'da Türk-İş'e bağlı sendika şubelerinde gerçek sendikacılık yapılmadığı için işçiler çok geri kalmışlar. Eğitimden yoksun bırakılan işçiler koyu bir karanlık içindeler.

Hele Devlet kesiminde kurulu Tekel ve Tekstil Fabrikalarındaki işçiler tüm umutlarını yitirmişler. Korkunç bir karamsarlık içinde bulunan bölge emekçileri arasında kafa yapısı bakımından yöneticilerden çok ilerde olanlar var. Ne var ki, karanlıkta bırakılmış onbinleri sürükleyemiyorlar.

Gelecek yazıda Uşak izlenimlerini yazacağım.